

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Γάλλος αρχαιολόγος επισκεφθείς την Νότιον Ἀφρικὴν ἀναφέρει ὅτι ἐν Ροδεσία ἀνά πᾶν βῆμα ἀπαντῶσιν ἀρχαία φοινικικὰ εἰσέπια ἀνήκοντα εἰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς αὐτὰ ὑπάρχει ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἰδέα, ἀλλὰ δυσδιάκριτος. Ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ εἰσέπια ταῦτα παράγουσι τὴν ἐντύπωσιν λαθουρίου.

— Διεκόπησαν αἱ ἐν Τεγέᾳ ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ νεοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνῶν. Θὰ ἐπαναληφθοῦν τὸν Ἰούνιον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ κ. Μαντέλ καὶ θὰ διαρκέσουν ἐς μῆνας.

— Ὁ Γάλλος αρχαιολόγος Γκεγιὲ ἀπῆλθεν εἰς Κάιρον ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν Ἀντινόῃ.

— Τὸ ἐν Βερολίμῳ ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Παλαιστίνῃ. Πρὸς τοῦτο διάφοροι γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι καὶ λόγιοι προσερχῶν θὰ μεταβῶσιν εἰς Παλαιστίνην.

— Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας τοῦ Μονάχου Φουρτβαϊχλαϊρ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν Αἰγίνῃ δαπάνῃ τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Βυαρίας.

— Εἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν ἄρθρον τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χρ. Ἡλιοπούλου περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντος Ἱεροῦ τοῦ Μαλεάτου Ἀπόλλωνος.

— Παρὰ τὸ Θησεῖον ἀνευρέθησαν δύο ἀρχαῖαι ὑδρίαι, ὧς ἡ μία ἐξήλθη τετρακυμένη.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κρήτην ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς κ. Μπόζεγκιτ ἵνα συνεχίσῃ τοὺς πέρυσσι διακοπέισας ἀνασκαφὰς ἐν Παλαιοκίστρῳ τῆς Σιτίας, πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀρχαίων οἰκιῶν καὶ μυκηναϊκῶν τάφων. Ὁ κ. Μπόζεγκιτ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας τὸ Πάσχα.

— Ἐν Χαριωνεῖα, ἐν περιφερεῖᾳ διαμέτρου 40 μέτρων τύμβου καὶ βάθους 7 μέτρων εὐρέθησαν πρὸς κολοσιζία νεκρῶν, ἄπειρος πληθὺς ξιφῶν, μαχαίρων, ἐγγυριδίων, αἰχμῶν καὶ δοράτων μήκους 40)ο, κάλπαι πληρεῖς ὀστῶν ἀνθρωπίνων, καὶ πληθὺς ἀγγείων ἰδίως ἐκ τῶν καλουμένων κ. α. ν θ ἄρων ἀναγομένων εἰς τέχνην τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος. Σωρὸς ὀστῶν μετ' ἀπείρου πληθύος ὀπλων σιδηρῶν. Ἡ βᾶσις τοῦ ἀνακαλυφθέντος τύμβου εἶναι 60 μέτρων διαμέτρου καὶ ἀνάγεται εἰς ἐποχὴν πιθανῶς Μακεδονικῆν.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

— Ἐν Haverhill τῆς Μασσαχουσέτης ἡ ἑλληνομαθὴς δεσποινὴς Harriet Paine ὠμίλησε περὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλλ. δράματος καὶ ἰδίως τῆς «Ἀλκίηστιδος» τοῦ Εὐριπίδου.

— Ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τοῦ Βρουκλιν ἐγένοντο ἐξ διαλέξεις περὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὑπὸ ἀρχαιομαθῶν καθηγητῶν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Walsn.

— Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Ἀρχαιολογικῇ σχολῇ Ἀθηνῶν ὠμίλησαν οἱ Ἀγγλοὶ ἀρχαιολόγοι κ. Οὐίλ. Ντουκαροβ καὶ Μ. Τόντ περὶ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν.

— Ὁ ἄρτι ἀφίχθεις εἰς Ἀθήνας εὐρέτης τῆς Κνωσοῦ κ. Ἐβανς, ὠμίλησε περὶ τῶν αὐτοῦ εὐρημάτων, ἐν τῷ συλλόγῳ «Παρνασσῶ». Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην τῆς Κνωσοῦ εἶπεν, ὅτι αὕτη ἐπέχει τὴν θέσιν τέχνης ἀρχαϊζούσης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν, ἥτις φαίνεται ἤδη πλέον φανερά, ὅτι εἶναι τέχνη Ἀναγεννησεως, ἔχουσα τὴν σχέσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἰταλικὴ

Ἀναγέννησις πρὸς τοὺς ἀρχαῖζοντας (primitifs) ζωγράφους.

— Ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γερμανικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ὁ νεαρὸς ἐταῖρος αὐτῆς Kolbe ὠμίλησε περὶ τοῦ Δημητριάκου πολέμου, ἥτοι τοῦ ἀπὸ Δημητρίου Β. βασιλέως τῆς Μακεδονίας οὕτω καλουμένου, σχετίτας πρὸς αὐτὸν διαφόρους ἐπιγραφὰς ἐξ Ἑλευσίνος θεωρουμένας ἀρχαιοτέρας. Μετ' αὐτὸν ὠμίλησεν ὁ δόκιμος ἀρχαιολόγος Thiersch, μέλος τῆς προσφιλοῦς εἰς τοὺς Ἕλληνας Βυαρικῆς οἰκογενείας. Τὸ ἀνᾶγνωσμα αὐτοῦ ἦτο μερίστης σπουδαιότητος. Ἀπεδείξεν ὅτι ὁ ἐν ἐρήμῳ μέρει τῆς Αἰγύπτου παρὰ τὸ Ἄμπουσίρ εὐρισκόμενος μέγας τετραγωνικὸς πύργος εἶναι τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων καὶ δὴ φάρος τῇ βοήθειᾳ δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ τῶν Ἀθηνῶν Ἀλεξανδρινῶν νομισμάτων ἀπέδειξεν ὅποιον ἦτο τὸ πραγματικὸν σχῆμα τοῦ κολοσσαίου καὶ περιφήμου φάρου τῆς Ἀλεξανδρείας, δεῖξας πρὸς τοῦτοις, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ὑπὸ θέσεις διαφόρων ἀρχαιολόγων ἀρχιτεκτόνων ἦσαν ἐσφαλμένα ἐν ταῖς λεπτομερείαις. Μερίστης σπουδαιότητος ἐπίσης ἦσαν καὶ ὅσα εἶπε ζητῶν νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ πρῶτοι μιναρέδες τῶν Ἀράβων καὶ τὰ πρῶτα κωδωνοστάσια τῶν Βυζαντινῶν καὶ μάλιστα τὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῆς Βενετίας ἦσαν ἀπομιμήσεις πισταὶ τοῦ Φάρου τῆς Ἀλεξανδρείας.

ΣΙΝΕΑΡΙΑΙ

— Τὸ α'. Διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις τὸν Μάρτιον 1905, ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ συνέδριον, μετὰ ἄλλων, θὰ συζητήσῃ τὰ θέματα, ἃν πρέπει νὰ ἀναικοδομηθῇ ὁ Παρθενών, δηλ. ν' ἀναστηλωθῶσιν οἱ κίονες αὐτοῦ, πῶς πρέπει νὰ ἐνεργῶνται αἱ ἀνασκαφαί, ἃν πρέπει νὰ διδάσκηται τὸ μᾶθημα τῆς Ἀρχαιολογίας εἰς τὰ γυμνάσια κλπ.

ΜΟΥΣΕΙΑ

— Τὸ ἐπιγραφικὸν μουσεῖον Ἀθηνῶν ἀπεφασίσθη νὰ ἰδρυθῇ παρὰ τὴν Ἁγ. Τριάδα. Αἱ ἐργασίαι ἀρχοῦνται μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΙΣ

— Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ὠμόλλ περὶ ἀναστηλώσεως τοῦ ἐν Δελφοῖς θησαυροῦ τῶν Ἀθηναίων, ψηφίσαν πρὸς τοῦτο πίστωσιν 20,000 δρ.

ΑΦΙΣΤΕΙΣ

— Ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Yale τῆς Ἀμερικῆς καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κ. Θωμᾶς Σείμουρ ἀφικνεῖται κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ὅπως περιέλθῃ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν. Ὁ κ. Σείμουρ θὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ κ. Δαίρπελδ. Ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας θὰ κάμῃ διάλεξιν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

ΝΑΟΣ ΤΕΓΕΑΣ. — Ἡ ἐν Τεγέᾳ Παλαιὰ Ἐπισκοπὴ ἀνεγερθεῖσα ἐπὶ τῶν βάθρων ἀρχαίου θεᾶτον κτίται ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὄλου Τεγατικῶ ὄροπέδιον καὶ ἐν τῷ μέσῳ παλαιῶ φρουρίου, τῆς μεσαιωνικῆς πόλεως Νίκλι, ἥς σημεῖα τινα μόνον νῦν σώζονται. Πότι ἀκοδομήθη ὁ ἀρχαιοτάτος οὗτος Βυζαντινὸς ναὸς δὲν εἶναι γνωστὸν. Λέγεται κατὰ τὴν παράδοσιν ὅτι χριστιανοὶ ἐπιδρομεῖς εὐθρόντες τὰ εἰεῖλια ἀνεκαίψαν τὸν ναὸν. Ληγοῦνται οὖν ὅτι ναὸς οὗτος ἀνήκεν εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Οἰκονομικοῦ

θρόνου Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἐντὸς τοῦ φρονιῦν γαιῶν καὶ οὐ πάντοτε κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου ἐτελεῖτο αὐτὸν πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Θεωρεῖται δὲ ὡς ἐκ τοῦ ρυθμοῦ καὶ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος τῶν ἐπιτῶν τροῦλλων, ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ἀρχαίους βυζαντινοὺς ναοὺς τοῦ Ἀυτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Κατὰ τινὰς ἱστορικοὺς καὶ καλλιτέχνας οἱ μὲν ἐπιτῶν τροῦλλοι συμβολίζουσι τὴν ἐπιτάλῃον ὃ δ' ἐν τῷ μέσῳ τὸ στέμμα τῶν Ἀυτοκρατορῶν! Ἐκεῖνο ὅπερ τυγχάνει ἱστορικῶς γνωστὸν εἶναι ὅτι τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον διώριζεν ἀντιπροσώπους διαχειριστὰς τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ναοῦ καὶ τῶν γαιῶν, οὓς ὠνόμαζε Λογοθέτας, ὃ δὲ τελευταῖον τούτων κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τῷ 1818-19 ἐπώλησε τὰς ἐντὸς τοῦ φρονιῦν γαίας, αἵτινες περιήλθον εἰς τινὰς ἐν Τριπόλει οἰκογενείας παρ' ὧν κατόπιν τὰς ἠγόρασεν ὁ Ἑργατικὸς Σύνδεσμος, ὅστις καὶ ἐπεδιώρθωσεν τὸν ναόν. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ τὸ πρῶτον κατὰ προτίμησιν εἰσῆλθε καὶ ἐπροσκύνησεν ὁ αἰμιμητος βασιλεὺς Ὁθων πρῶν ἢ μεταβῆ εἰς Τριπόλιν πρὸς ἐπίσκεψιν τῷ 1834 Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸν ναόν ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως.

ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Bollettino di filologia moderna per lo studio delle lingue viventi. Ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθήμερον ἐν Βενετίᾳ, ἀπὸ πενταετίας. Διεύθυνσις: Gh. Frari 2585. Συνδρομὴ ἑτησίᾳ 3 φρ. Ἀπαραίτητον διὰ τῶν γλωσσολόγων. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.

Ἐκδοτικὸς ἐν Παρισίοις οἶκος Plon Nourrit. Χάρις εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἀνεῦμα τῶν διευθυνόντων τὸ Ἑυρωπαϊκῆς φήμης τοῦτο κατάστημα ἐκδίδονται περιοδικὰ πολλοὶ ἐνδιαφέροντος καὶ προστά εἰς πάντα. Ἡ Revue Quinze, ἣτις ἀριθμεῖ χιλιάδας ἀναγνωστῶν εἰς τὸ ἐκδοτικὸν τοῦτο κατάστημα ὀφείλει τὴν ἐκδοσὴν τῆς. Ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς τεύχεϊ ἐκ 14 τυπογρ. φύλλων περιέχεται ἐκτενὴς μελέτη ἐπὶ τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι ἀξιανάγνωστος παρὰ παντός Ἕλληνας. Ῥωστούς ἐπιστημονικωτάτην καὶ εὐληπτον μελέτην περὶ «Ἀπαισιοδοξίας καὶ Νευρασθενείας». Ἡ μελέτη αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Fél Pascal.

Revue Diplomatique. Τὸ τελευταῖον φύλλον ἐξεδόθη μὲ ὄφραϊτῃν προσωπογραφίαν τοῦ ἐν Πετροπόλει νέου πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας κ. Μορις Μπομπάρδ. Ἡ διεύθυνσις τῆς ῥηθειςῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀγγέλλει ἀνακαινιστικὴν τελειοποίησιν τῆς θέλει δὲ τοῦ λοιποῦ ἐντελέστερον καὶ ἀμεροληπτότερον ἐπιλαμβάνεται τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ ἰδίᾳ τοῦ Μακεδονικοῦ, ἀναθέσασα τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ἀναποκρίσεις εἰς τὸν συνάδελφον κ. Δ. Ζωγραφίδην.

Ἱστορικῶ. — Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε. Τὸ ὠραιότερον γλυπτικὸν ἀνέκδοτον εἶναι τὸ ἐξῆς, συμβάν ἐσχάτως. Εἰς τὰ 1899 εἰς γενναῖος Ἴρλανδοῦς πολεμῶν μὲ τοὺς Βόρς ἐφρονεῦθη. Οἱ συμπατριῶται του δι' ἐράνων τῷ ἀνήγειραν μνημεῖον, οὗτινος τὰ ἀποκαλυπτήρια ἔγιναν τὸν παρελθόντα Ἰούνιον. Ὁ νεκρὸς ὅμως ἤρως αἰφνης ἐνεφανίσθη ἔχων ἄριστα τήνυγιάν μόνον τὰ οικονομικὰ του εἶναι τόσον ἄθλια, ὥστε παρίσταται ἤδη ἀνάγκη νέων ἐράνων διὰ τὸν ζῶντα πατριώτην....

Ἀρχαιοφίλῳ Σ. — Βεβαίως ἡ τέχνη ζημιούται, ἢ ἄλλοι καταστρέφεται. Δικαίως ὁ συνεργάτης μας κ. Δε Βιάζης ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ἐκκλησιῶν οἱ ὁποῖοι ἐκ τυφλοῦ ζήλου ἐνίστε καλοῦν ἀδεξίους ἀγιογράφους, ἵνα ἐπιδιορθώσωσιν εἰκόνας

τέχνης ἢ ἀντικαθιστῶσι ἐξ ἀμαθείας παλαιὰ ἀριστουργήματα τέχνης διὰ νέων ἔργων ἀπέχων, νομίζοντες ὅτι οὕτω καλλωπίζουσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς. Ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἶναι οἱ μόνοι ἀρμόδιοι διὰ νὰ λείψῃ τὸ κακὸν αὐτό. Ἀλλὰ τὰ ἴδια παθαίνουν καὶ ἀλλαχοῦ Πολλοὶ ἀρχαῖα εἰκόνας, ὧν δύο τοῦ Βᾶν Δύκ, δύο τοῦ Γουίδου Ρένη, μία τοῦ Βαλερίου Καρτέλλο, καὶ ἄλλοι πίνακες, ἀποτελοῦντες μέρος τῆς ἐξόχου συλλογῆς Ρόσσο, τῆς Γενούης, κατεστράφησαν παρ' εἰδικοῦ τινος, ὃν εἶχον ἐπιφορτίσει νὰ τὰς ἀνακαινίσῃ καὶ ὅστις τὰς ἔπλυνε διὰ τινος ἀκαλικῆς διαλύσεως. Αἱ εἰκόνας αὐταὶ εἶχον μεγίστην ἀξίαν.

Ἐρωτῶντι «Δύο ἀνδριάντες εἰς τὸν Κολοκοτρώνη, δύο εἰς τὸν Δαῖκον;» Μᾶς ἐρωτᾶτε. Καὶ σὰς ἀπαντῶμεν. Εἰς τὰς διαφόρους Γερμανικὰς πόλεις ἔχουν ἀνεγερθῆ μέγρις σήμερον 318 ἀνδριάντες τοῦ Γουλιέλμου Α'. στοιχίσαντες πλέον τῶν 26 ἑκατομμυρίων φράγκων. Χθὲς ἐτι ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπεφάτισε νὰ ἐγείρῃ ἕνα ἔτι—τὸν 319ον—ἀνδριάντα τοῦ πάππου του ἐν ᾧ θὰ παρίσταται δεκαεπταετής. Κάμετε ὅσῃν ἀναλογίαν θέλετε μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν καὶ γράψετε μᾶς ἂν εἶνε πολλοὶ οἱ δύο—ὁ εἰς μάλιστα κυφορούμενος ἔτι—ἀνδριάντες.

Ποιητῆ. — Τοῦ Κοππέ κατέσχευ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τὰ ἐπιπλα, διότι ἐνεκα τῶν κατὰ τῶν μοναχῶν μέτρων αὐτῆς ἠρνήθη οὗτος νὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους. Ἐὰν τοιοῦτον τι συνέβαιεν ἐδῶ, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προβῆ εἰς τοιοῦτον μέτρον. Οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ ἔχουν... ἐπιπλα;

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς «Πινακοθήκης» ὅπως ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των, ἐντὸς τοῦ ἀρξάμενου μηνός, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλον.

Ἄλλοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας τοῦ β' ἔτους δὲν ἔλαβον τὴν φωτιοτυπίαν τὸ «Πάοχα ἐν Ἑλλάδι», παρακαλοῦνται νὰ παραλάβωσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ γραφείου μας.

Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνουν τὴν «Πινακοθήκην» κατὰ τὸ ἀρξάμενον Γ' ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψουν τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον, ἄλλως θὰ θεωρηθοῦν συνδρομηταί.

Ἀπὸ τῆς 2 Μαρτίου

ΘΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ «ΑΤΤΙΚΗ»,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ. — ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΓΛΩΣΣ

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ δρ. 6. — Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς Πινακοθήκης δρ. 5.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Πινακοτῶν 22α.

Ἐν φύλλον στέλλεται δωρεάν εἰς τὸν αἰτοῦντα.